

AROUND

THE

WORLD IN 80 DAYS

80 วันรอบโลก

จูลส์ เวิร์น : เขียน
ฝน ลีสินสวัสดิ : แปล

AROUND THE WORLD IN 80 DAYS

80 วันรอบโลก

80 วันรอบโลก

AROUND THE WORLD IN 80 DAYS

จูลส์ เวิร์น : เขียน ฝน ลีสินสวัสดิ์ : แปล

80 วันรอบโลก

AROUND THE WORLD IN 80 DAYS

จูลส์ เวิร์น : เรื่อง ฌ็อง ลีลีงส์วีสต์ : แปล

พิมพ์ พ.ศ. 2565

สำนักพิมพ์แอร์โรว์

ในเครือบริษัท แอร์โรว์ มัลติมีเดีย จำกัด

เลขที่ 1 ถนนกำแพงเพชร 6 ซ.5 แยก 6 (โกสุมนิเวศน์ ซ.2)

แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

โทรศัพท์ 02-573-6584 , 065-403-7466 โทรสาร 02-573-6585

Email : arrowclassicbook@gmail.com Line ID : @arrow11

www.arrowmultimedia.co.th

Thai Language Translation Copyright © 2022 by Arrow Multimedia Co.,Ltd.

All rights reserved.

© สงวนลิขสิทธิ์โดย บริษัท แอร์โรว์ มัลติมีเดีย จำกัด

ห้ามนำส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ไปลอกเลียน ทำสำเนา ถ่ายเอกสาร หรือนำไปเผยแพร่ในอินเทอร์เน็ต หรือสื่อต่างๆ ไม่ว่าในรูปแบบใด นอกจากได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรเท่านั้น

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

เวิร์น, จูลส์.

80 วันรอบโลก.—กรุงเทพฯ : แอร์โรว์, 2565.

256 หน้า.

1. วรรณกรรม I. ฌ็อง ลีลีงส์วีสต์, แปล II. ชื่อเรื่อง.

ISBN 978-616-434-310-8

บรรณาธิการ : นิคม ขาวเรือ

กองบรรณาธิการ : สุภาภรณ์ สว่างจันทร์, วลัยกร เต็มจันทร์, ปวันรัตน์ เกียรติธีรชัย

ศิลปกรรม : รจนา นครโสภา, ชมพูนุช ขอดคำ พิสูจน์อักษร : กุลวรรณ ศรีฟอง

ฝ่ายขาย : ผลิตพรรณ เผ่าพันธุ์ขาว ผู้จัดการทั่วไป : เตือนนภา สุรามิตร

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บิ๊ต เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถ.บางกวย-จตุรนต์ ต.มหาสวัสดิ์ อ.บางกวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 02-423-9999 โทรสาร 02-449-9561-3

www.naiin.com

พิมพ์ที่ : บริษัท ออฟเซ็ทพลัส จำกัด

95/39 หมู่ 8 ซอย สุขสวัสดิ์ 84 ต. ในคลองบางปลากด

อ. พระสมุทรเจดีย์ จ. สมุทรปราการ 10290

โทรศัพท์ 0-2461-2161-4 โทรสาร 0-2461-2165

ราคา 249 บาท

เกี่ยวกับผู้แต่ง

จูลส์ เวิร์น

Jules Verne

เวิร์นเป็นนักนวนิยายแนววิทยาศาสตร์ชื่อดังในศตวรรษที่ 19 เขาเกิดที่เมืองนอตส์ (Nantes) ประเทศฝรั่งเศส เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1828 เป็นลูกชายคนโตของนักกฎหมายชื่อดังคือ ปีแอร์ เวิร์น แม่ของเขาคือ โซฟี เวิร์น

ครอบครัวของเขายู่ในฐานะชนชั้นกลางที่เลี้ยงดูลูกชายโดยคาดหวังให้ประสบความสำเร็จแบบชนชั้นเดียวกัน ความกดดันดังกล่าวได้แสดงออกมาในนวนิยายของเขาเล่มต่างๆ

ในวัยเด็กเวิร์น มีความฝันในการเดินทางรอบโลก เมื่ออายุได้ 12 ปี เขาทำงานเป็นเด็กรับใช้ในเรือเดินสมุทร ซึ่งพ่อของเขาได้มาห้ามเรือออกจากฝั่งเอาไว้ และทำให้เขาสัญญากับพ่อว่าจะเดินทางแต่ในเพียงจินตนาการเท่านั้น

เวิร์นเริ่มอาชีพนักเขียนบทละครเวทีและแต่งนวนิยาย ผลงานชื่อดังของเขาคือเรื่อง *A Journey to the Center of the Earth* แต่งขึ้นในปี ค.ศ. 1864 และ *Twenty Thousand Leagues Under the Sea* แต่งขึ้นในปี ค.ศ. 1870 และ *Around the World in Eighty Day* ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1873

80 วันรอบโลกนำบุคลิกที่เจ้าระเบียบ ตรงเวลาและรู้จักหน้าที่จากพ่อของเวิร์นมาไว้ในตัวเอกของเรื่องคือ เอสไควร์ฟิลลีส ฟ็อกก์ สุภาพบุรุษชาวอังกฤษ

เวิร์นเป็นคนมีอารมณ์ขัน แต่ทว่าขี้อายชอบอยู่คนเดียว ชอบล่องเรือตกปลา บั้นปลายชีวิตของเขาอาศัยอยู่ในอาเมียนส์ ภายหลังเขาเริ่มตาบอดลงและสิ้นใจเมื่อปีค.ศ. 1905

คำนำผู้แปล

หนังสือเรื่อง 80 วันรอบโลก โดยผลงานเขียนของ จูลส์ เวิร์น นำเสนอการเดินทางรอบโลกของชายชาวอังกฤษผู้ตรงเวลาและเจ้าระเบียบ เขียนเมื่อปี ค.ศ. 1872 หรือเกือบ 150 ปีที่แล้ว คนรุ่นเราที่มีมือถือจอสัมผัสและดาวเทียมระยะใกล้สูงเหนือผิวโลกราว 1,000 กิโลเมตร ทำเวลาโคจรรอบโลกได้ใน 3 ชั่วโมง อาจจะยังนึกภาพไม่ออกว่าทำไมการเดินทางรอบโลกกลมๆ ใบหนึ่งถึงใช้เวลายาวนานถึง 80 วันโดยไม่หยุดเที่ยวชมความงามอะไรเลย

ในปลายศตวรรษที่ 19 หรือถ้าเจาะจงด้วยตัวเลขคือ ค.ศ. 1873 ซึ่งเป็นปีที่หนังสือออกตีพิมพ์วางจำหน่ายในอังกฤษ (ตรงกับรัชกาลที่ 5 ของไทย รถไฟสายแรกของไทยเปิดเดินรถถัดมาอีก 24 ปี) คนทั่วโลกยังไม่รู้จักโทรศัพท์ที่จนกระทั่งเซอร์อเล็กซานเดอร์ แกรห์มเบลล์ ชาวอังกฤษประดิษฐ์โทรศัพท์ได้สำเร็จเมื่อสามปีถัดมา คือ ค.ศ. 1876

คนยุคนั้นยังอาศัยแสงสว่างจากแก๊สและตะเกียงน้ำมัน โทมัส แอลวา เอดิสันคิดประดิษฐ์หลอดไฟสำเร็จในปี ค.ศ. 1882 หรือถัดมาเกือบ 10 ปี

“วิทยุ” ซึ่งถือกำเนิดโดยการคิดค้นของกุกลิเอลโม มาร์โคนี ในปี ค.ศ. 1896 หรือหลังจากในเรื่องนี้ถึง 23 ปี

“เครื่องบิน” เคยเป็นแต่ความฝันของคนยุคนั้นและมาสำเร็จได้ในมือของพี่น้องตระกูลไรต์ ชาวอเมริกัน ช่วงปี ค.ศ. 1903-1905 หรือช่วงปลายของชีวิตเวิร์น

เมื่อเทียบความก้าวหน้าทางวิทยาการกับลักษณะการเดินทางจะเห็นว่า เวลา 80 วันออกจะเป็นเรื่องมหัศจรรย์เกินความจริงอยู่มากน้อยที่จะเดินทางรอบโลกซึ่งเต็มไปด้วยป่าเขา ข้ามทะเลด้วยเรือและข้ามทวีป

ด้วยรถไฟ ข้าง เลื่อน และรถรับจ้างทั้งที่ลากด้วยแรงสัตว์และลากด้วย
แรงคน

เรื่องราวที่เวิร์นเรียบเรียงไว้ในเล่ม ให้อารมณ์เยือกเยิดของสถานที่
สำคัญที่เดินทางผ่านอย่างอนุทวีปอินเดีย เช่น พิธีเผาศพที่ยาวนานทั้งเป็น
เมืองเก่าแก่อายุพันปีที่ยังคงไฟบวงสรวงริมแม่น้ำคงคาไม่เคย
มอดดับ สิงคโปร์ที่ยังมีสภาพเป็นอาณานิคม บรรยายลักษณะและรสชาติ
ผลไม้เมืองร้อนที่เรียกกล้วยและมังคุดได้อย่างถูกต้อง ฮองกงและญี่ปุ่น
เทพเจ้าเบนโซเท็นที่แปรมาจากเทพสุรัสวดีของอินเดีย ชานฟรานซิสโก
และทางรถไฟสายแปซิฟิกที่พาดผ่านกลางประเทศอเมริกาไปจรด
นิวยอร์กเมืองท่าทางเศรษฐกิจที่สำคัญของโลก ตลอดเส้นทางได้บรรยาย
ภูมิประเทศต่างๆ ทะเลสาบน้ำเค็มจัดอยู่ในเขตเกรตซอลต์เลค เทือกเขาสูง
รอกกี ทะเลสาบมิชิแกน และเกาะไฟร์เออร์ปรากฏทางทะเลของอ่าว
ฮัดสัน ลองไอแลนด์ นิวยอร์ก โดยให้ข้อมูลทางแผนที่ในองศาแนวตั้งหรือ
เส้นลองจิจูดไว้ให้เทียบเป็นภาพและสัดส่วนการเดินทาง ทำให้ตอนจบ
ของเรื่องมีการหักมุมอย่างน่าประทับใจ

เวิร์นได้จำลองตัวเองในเรื่องคือ เอสไควร์ฟิลเลียส ฟ็อกก์ มา
จากบุคลิกพ่อของตนเองซึ่งเป็นนักกฎหมาย เจ้าระเบียบ ตรงต่อเวลาและ
ไม่ชอบแสดงความรู้สึก ส่วนตัวของเวิร์นมีส่วนคล้ายกับจิม พาสปาร์ตุด
คนรับใช้ในเรื่องที่มีนิสัยรักสนุก ขบขัน เฮฮา แต่มีความซื่อสัตย์และเทิดทูน
เจ้านายอย่างสุดหัวใจ เมื่อเห็นที่มาของตัวละครก็พอที่จะช่วยให้ผู้อ่าน
วัยเด็กและพ่อแม่เชื่อมโยงกันได้แม้ในความแตกต่างด้านบุคลิก สิ่งสำคัญ
ที่สุดคือจิตใจที่คิดดีและหวังดีต่อกัน

80 วันรอบโลกอ่านสนุก ตัวละครดีงาม ชื่อตรง ไร้นาฏกรณแรงหรือ
มีพิษภัยทางจิตใจ เต็มไปด้วยข้อมูลวิทยาศาสตร์หลายแขนงเชื่อมโยง
กัน และอาจช่วยให้ความเข้าใจกับเด็กวัยรุ่นที่กำลังเรียนสังคมศาสตร์-
ภูมิศาสตร์โดยเฉพาะในทวีปอเมริกาได้เป็นอย่างดี

ฝน ลิสินสวัสดิ์

สารบัญ

บทที่ 1	
เอสไควร์ฟิลเลียส ฟ็อกก์ และพาสปาร์ตูดต์คู่นาย-บ่าว	13
บทที่ 2	
พาสปาร์ตูดต์ได้เจอกับเจ้านายในฝัน	19
บทที่ 3	
ฟิลเลียส ฟ็อกก์ วางเดิมพัน	23
บทที่ 4	
ฟิลเลียส ฟ็อกก์ และพาสปาร์ตูดต์ออกเดินทาง	32
บทที่ 5	
ที่ตลาดหุ่นลอนดอน	37
บทที่ 6	
ความรื้อร่นของसारवर्तपिक्छ	41
บทที่ 7	
หนังสือเดินทางกับการยืนยันตัวตน	47
บทที่ 8	
พาสปาร์ตูดต์นักจ้อ	51

บทที่ 9

ทะเลแดงและมหาสมุทรอินเดียเป็นใจให้ฟิลเลียส พ็อกก์ 57

บทที่ 10

ร่องเท้าของพาสปาร์ตูตต์ 64

บทที่ 11

ค่าเดินทางก้อนโตของฟิลเลียส พ็อกก์ 70

บทที่ 12

เข้าสู่ป่าอินเดียกับสิ่งที่ไม่คาดฝัน 80

บทที่ 13

พาสปาร์ตูตต์คนกล้า 88

บทที่ 14

ความงามของลุ่มน้ำคงคาก็ไม่อาจทำให้ฟิลเลียส พ็อกก์ สนใจ 95

บทที่ 15

เงินสดในกระเป๋าเบาลงไปอีกหลายพันปอนด์ 102

บทที่ 16

สารวัตรฟิکشไม่ฟังคำพูดของใคร ๆ เลย 110

บทที่ 17

เส้นทางจากสิงคโปร์ไปสู่ฮ่องกง 116

บทที่ 18	
ลมทะเลกับเรือร้างกุ่ม	122
บทที่ 19	
ศรัทธาของพาสปาร์ตูด	127
บทที่ 20	
เมื่อสารวัตรฟิชพบเอสไควร์ฟ็อกก์	135
บทที่ 21	
เรือทั้งคาเตอร์เกือบพลาดโบนัส 200 ปอนด์	142
บทที่ 22	
พาสปาร์ตูดกระเป่าแห้ง	151
บทที่ 23	
พาสปาร์ตูดสวมจุกยาว	158
บทที่ 24	
ระหว่างที่ข้ามมหาสมุทรแปซิฟิก	165
บทที่ 25	
การเมืองจราจลที่ซานฟรานซิสโก	171
บทที่ 26	
รถไฟด่วนสายแปซิฟิก	178
บทที่ 27	
ชั่วโมงเรียนประวัติศาสตร์ของพาสปาร์ตูด	184

บทที่ 28	
พาสปอร์ตดูดีแต่ไม่ออก	191
บทที่ 29	
อะไรก็เกิดขึ้นได้ในแผ่นดินอเมริกา	200
บทที่ 30	
ฟิลเลียส ฟ็อกก์ ออกโรง	208
บทที่ 31	
แผนทำเวลาของฟิวกซ์	216
บทที่ 32	
ฟิลเลียส ฟ็อกก์ หมดเงินถึงใหญ่อีกรอบหนึ่ง	222
บทที่ 33	
ฟิลเลียส ฟ็อกก์ แก่เกม	227
บทที่ 34	
กว่าจะมาถึงลอนดอน	236
บทที่ 35	
บ้านที่เจียบังัน	240
บทที่ 36	
หุ้่นถื่อหางฟิลเลียส ฟ็อกก์ กลับมาร้อนแรงอีกครั้ง	246
บทที่ 37	
ความสุขของฟิลเลียส ฟ็อกก์	251

เอสไควร์ฟิลเลียส ฟ็อกก์ และพาสปอร์ตคู่นาย-บ่าว

ณ บ้านเลขที่ 7 ถนนชาวิลส์โรว์ เบอร์ลิงตันการ์เดนส์ บ้านหลังที่ เซอร์แดนลันลมในชายคานี้ไปเมื่อปี ค.ศ.1814 ได้มีผู้อาศัยอยู่ปัจจุบัน ปี ค.ศ.1872 คือ คุณท่านฟิลเลียส ฟ็อกก์ ดำรงฐานะเอสไควร์¹ หนึ่งใน สมาชิก riform คลับ เจ้าของบุคลิกโดดเด่นสง่าผ่าเผยชวนสายตาผู้คน เหลียวหลังกลับมามอง ทว่าตัวเขาเองคอยหลีกเลี่ยงที่จะเป็นจุดสนใจอยู่ เสมอ เอสไควร์ท่านนี้ออกจะเป็นสุภาพบุรุษลึกลับ แทบไม่มีใครเลยที่จะ รู้เรื่องใดๆ เกี่ยวกับเขา นอกจากว่าเขาเป็นสุภาพชนผู้ได้รับการอบรมมา เป็นอย่างดี ใครต่อใครพากันเปรียบเทียบกับคุณท่านฟ็อกก์นั้นมีส่วนคล้าย ไบรอน² มิใช่เพราะทำที่นุ่มนวลขนาด แต่เป็นเพราะหน้าตาอันหล่อเหลา เขาเป็นไบรอนแบบฉบับที่ประดับหวดเพิ่มบนใบหน้าสงบนิ่ง รวากับว่า สามารถอยู่ได้เป็นพันปีโดยไม่แก่ไม่เฉา

¹ เอสไควร์ (Esq.) เป็นคำต่อท้ายแสดงความเป็นผู้ดี กำนันสูงศักดิ์ของชาวอังกฤษในยุคโมเดิร์น

² ไบรอน คือกวีอังกฤษผู้โด่งดังและหล่อเหลา

ฟิลเลียส ฟ็อกก์ เป็นชาวอังกฤษขนานแท้ และเป็นชาวลอนดอน โดยสายเลือด ไม่เคยมีใครพบเห็นเอสไควร์ฟ็อกก์ไปเที่ยวปรากฏตัวอยู่ที่ตลาดหุ้น หรือที่ธนาคารแห่งอังกฤษ รวมทั้งสถาบันการเงินใดๆ ในเมือง ข้างๆ ไม่มีท่าเรือใดในลอนดอนที่ปรากฏเรือโดยสารที่มีชื่อฟิลเลียส ฟ็อกก์ เข้าเทียบท่า สุภาพบุรุษท่านนี้ไม่เคยมีชื่อทำงานในกิจการสาธารณะ ไม่เคยปรากฏตัว ณ ที่พำนักของราชสำนัก อารามในศาสนาสถาน หรือ โรงแรมไหนๆ อย่างเช่น โรงแรมลินคอล์นหรือโรงแรมเกรย์ ไม่เคยขึ้นให้การต่อศาล เข้าเฝ้าต่อหน้าพระที่นั่ง ต่อหน้าคณะสงฆ์หรือที่ใดๆ ก็ตาม ไม่ได้เป็นนักลงทุนหรือพ่อค้าและเจ้าของที่ดิน ไม่ได้ร่วมสถาบันใดๆ ทั้งสิ้นไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับราชสำนัก กรุงลอนดอน หรืองานฝีมือทั้งหลายทั้งปวง กับทั้งเรื่องเขียนๆ อ่านๆ หรือการหลอมรวมสังคมทางความคิดระหว่างวิทยาศาสตร์กับศิลปะอันเป็นเรื่องถูกพระราชอัธยาศัยของสมเด็จพระราชินีแห่งอังกฤษทรงอุปถัมภ์ไว้ เขาไม่อยู่ในสมาคมใดๆ ในราชอาณาจักรอังกฤษ ไล่มาได้ตั้งแต่พวกรักสันติไปจนถึงพวกชอบศึกษาแมลง

เอสไควร์ฟิลเลียส ฟ็อกก์ เป็นสุภาพบุรุษสมาชิกริฟอร์มคลับเพียงแค่นั้น

ใครต่อใครคงรู้สึกแปลกใจว่าสุภาพบุรุษท่านนี้มีแต่ความลึกลับอำพรางไว้ที่มาและญาติมิตร ทว่าได้เข้ามาในสมาคมอันทรงเกียรติโดยคำรับรองของบาร์ริงบราเดอร์ ว่าเป็นบุคคลที่เชื่อถือได้ สถานภาพทางการเงินมีประวัติดี

ฟิลเลียส ฟ็อกก์ เป็นเศรษฐีกระนั้นหรือ แน่หนอนที่สุด แต่ก็ไม่มีใครจะบอกได้ว่าความร่ำรวยของเขานั้นมาจากไหน คุณฟ็อกก์เป็นคนที่ไม่มีความกล้าเข้าไปถามไถ่จากเจ้าตัวโดยตรง เขาใช้จ่ายอย่างรอบคอบ ไม่ฟุ่มเฟือยและไม่ได้ตระหนี่ เมื่อไหร่ก็ตามที่มีเหตุอันควรสงเคราะห์ด้วยเจตนารมณ์อันดีมีคุณประโยชน์ เขาจะจัดแจงช่วยเหลืออย่างเงียบๆ ไม่ออกนามในหลายครั้ง

สรุปคือ เอสไควร์ฟ็อกก์เป็นคนสงบคำ ค่อยแต่เพียงน้อยเท่าที่จะเป็นไปได้ และความเจียบจั้นนี้เองยิ่งเพิ่มรัศมีแห่งความลึกกลับให้ทวีคุณจริงอยู่ที่ว่าเขาใช้ชีวิตอย่างเปิดเผย มีการตัดสินใจอย่างมีเหตุมีผล จึงทำให้ผู้คนยิ่งพากันคิดไปต่าง ๆ นานา

สุภาพบุรุษท่านนี้เคยเดินทางหรือไม่หนอ ก็อาจจะเป็นไปได้ เพราะเขามีความรอบรู้เรื่องภูมิศาสตร์ในโลกดียิ่งกว่าใครทั้งหมด ดูเหมือนว่าจะไม่มีที่ไหนเลยที่เขาจะไม่รู้จัก มีหลายครั้งที่เขาชี้เหตุชี้ผลที่น่าจะเป็นในยามมีชาวนักเดินทางสูญหายหรือหลงทาง เขาจะอธิบายไขความถึงมูลเหตุที่น่าจะเกิดขึ้นต่อคนเหล่านั้น คำพูดของเขาช่วยให้คนฟังคล้อยตาม เข้าเป็นจริงดังที่เขาว่าเมื่อเหตุการณ์คลี่คลายตัวในภายหลัง จึงพอจะได้ว่าเขาเคยเดินทางมาเป็นอันมาก อย่างน้อยก็ในความคิด

เอสไควร์ฟิลเลียส ฟ็อกก์ ไม่ได้ออกไปที่ไหนนอกเขตกรุงลอนดอนมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว ใครก็ตามที่ใกล้ชิดเขาขึ้นมาอีกหน่อยจะพากันบอกว่า ชีวิตของเขาในแต่ละวันนั้น คือการเดินทางออกจากบ้านตรงเข้าไปที่คลับ ใช้เวลาไปกับการอ่านหนังสือพิมพ์และการเล่นไพ่วิสต์ ซึ่งมักจะชนะและเล่นเกมอันเจียบขริมนี้อย่างดีสมกับนิสัยใจคอของคุณสุภาพบุรุษผู้นี้ แต่เงินรางวัลที่ได้จากการเล่นไพ่ กลับไม่ได้เก็บเข้ากระเป๋าของตัวเอง ส่วนใหญ่จะมอบให้กับการกุศล เห็นได้ชัดว่าคุณฟ็อกก์เล่นด้วยความบันเทิงมากกว่าจะเอาชนะคะคาน การเล่นไพ่สำหรับเขาแล้วถือเป็นการประลองต่อสู้และทำให้เขารู้สึกไม่อยากจะออกไปไหน เล่นไปเพื่อฆ่าเวลาซึ่งดูจะเหมาะกับบุคลิกของเขาเป็นอย่างดี

เท่าที่รู้ เอสไควร์ฟิลเลียส ฟ็อกก์ ไม่มีภรรยาหรือลูก ซึ่งก็ถือเป็นเรื่องปกติของคนมีหน้ามีตาทางสังคม ทว่าเขายังไม่มีญาติหรือเพื่อนอีกด้วย ซึ่งดูไม่ค่อยจะปกติสักเท่าไรนัก ฟิลเลียส ฟ็อกก์ อาศัยอยู่เพียงลำพังในบ้านตรงถนนชาวิลล์โรว์และไม่เคยมีแขกมาเยือนที่บ้าน สภาพในบ้านนั้นไม่เคยมีใครเคยเห็น มีเพียงคนรับใช้ที่เป็นผู้ชายเพียงคนเดียวก็เพียงพอ เขาทานอาหารทุกมื้อ เข่าจนเย็นที่สมาคม ตรงโต๊ะที่นั่งประจำ

ไม่เคยเปลี่ยน ไม่เคยร่วมโต๊ะอาหารกับสมาชิกอื่น ไม่เคยเชิญแขกมาที่บ้าน ไม่เคยนอนค้างที่ห้องรับรองหุหุหุที่สมาคมจัดไว้ มีแค่กลับบ้านในเวลาเที่ยงคืนของทุกๆ วัน เพื่อพักผ่อนเท่านั้น 24 ชั่วโมงในหนึ่งวัน เขาใช้เวลา 10 ชั่วโมงที่บ้านสำหรับนอนหลับและแต่งตัวให้พร้อม ออกจากบ้านด้วยการเดินเข้าสู่โถงรับรองที่เป็นโดมแสดงภาพปูพื้นด้วยกระเบื้องเคลือบ รอบห้องแสดงภาพบานหน้าต่างสีฟ้าประดับด้วยเสาแบบไอโอเนียนสีแดง เวลาที่เขาทานมื้อกลางวันและมื้อเย็น บนโต๊ะของเขาเต็มไปด้วยอาหารรสเลิศจากส่วนเตรียมอาหารต่างๆ ในคลับที่เขาไว้ใช้เก็บอาหาร อย่างเช่น ผลัดภัณฑ์นม และเนย โดยบริการประจำคลับทำทางเคื่องขริมแต่งภายในชุดสีดำ สวมรองเท้าที่บูนิมด้านใน เป็นผู้เสิร์ฟอาหารด้วยชุดจานชามกระเบื้องเนื้อดีจากเมืองจีนบนผ้าปูโต๊ะสวยงาม มีเหล้าเชอร์รี่ เหล้าพอร์ต และเหล้าองุ่นแดงผสมอบเชยบรรจุอยู่ในขวดแก้วเจียรในแก้ว แก้วอยู่ในน้ำแข็งราคาแพงที่นำมาจากทะเลสาบในอเมริกา ซึ่งช่วยให้เครื่องดื่มเย็นได้อุณหภูมิที่พอเหมาะ

ถ้าจะบอกว่าฟังดูอย่างกับพวกประหลาดแท้ ก็จะต้องยอมรับเลยว่าใช่แล้ว

บ้านที่ถนนชาวิลล์โรนนั้นถ้าไม่นับรวมความหุหุหุหุก็จะถือได้ว่าเป็นบ้านที่สะดวกสบายเป็นอย่างยิ่งเพราะอุปนิสัยของผู้ที่เป็นเจ้าของไม่เคยแปรเปลี่ยนจึงรับกันกับวิถีชีวิตที่เรียบง่าย อย่างไรก็ตามเสียสิ่งเดียวที่เอสไควร์ฟิลเลียสฟ็อกกิ้งนั้นต้องการก็คือ คนรับใช้ที่รู้หน้าที่และตรงต่อเวลา อย่างยิ่งยวด ด้วยเหตุนี้เองในวันที่ 2 ตุลาคม เอสไควร์ฟิลเลียส ฟ็อกกิ้ง ได้ปลดเจมส์ ฟอรัสเตอร์ ในฐานะที่ว่าน่าน้ำสำหรับใช้โกนหนวดซึ่งมีอุณหภูมิ 84 องศาฟาเรนไฮต์ แทนที่จะเป็น 86 องศาฟาเรนไฮต์ ในขณะที่รอคนรับใช้ใหม่มาแทน ได้นัดเวลากันไว้ 11.00-11.30 น.

เอสไควร์ ฟ็อกกิ้งนั่งลงที่เก้าอี้วางแขน เอาขาไขว่ห้างเหมือนพวกทหารรักษาพระองค์ มีอวางไว้บนหัวเข่า หลังตรง หน้าเซิด สายตาจับจ้องไปยังเข็มนาฬิกาที่เคลื่อนตัวไปข้างหน้าเครื่องบอกเวลาอันซับซ้อน แสดง

ชั่วโมง นาที วัน เดือน และปี เมื่อนาฬิกาตีบอกเวลา 11.30 น. ซึ่งปกติแล้วเป็นเวลาที่คุณฟ็อกก์จะออกจากบ้านเพื่อไปที่คลับ

ทันใดนั้นเองเสียงเคาะประตูห้องรับแขกที่ฟิลเลียส ฟ็อกก์ นั่งอยู่ที่ตั้งขึ้น เจมส์ ฟอรัสเตอร์ คนรับใช้ที่เพิ่งถูกปลดเดินเข้ามา

“คนรับใช้ใหม่ขอรับ” เขาเอ่ย

ชายผู้หนึ่งอายุประมาณ 30 ปีเดินเข้ามาพร้อมกับโค้งคำนับ

“นายเป็นคนฝรั่งเศส ชื่อว่าจอห์นไซ์ใหม่” ฟิลเลียส ฟ็อกก์ ถาม

“จิ้น ขอรับกระผม” ผู้ที่เข้ามาใหม่ตอบ “จิ้น พาสปาร์ตูดต์ เป็นชื่อเล่นที่กระผมได้มาด้วยความสามารถในการเอาตัวรอดในสถานการณ์คับขันต่างๆ กระผมเคยทำงานมาหลายอย่างขอรับ เคยเป็นนักร้องเพลงร็อกซ์มาในละครสัตว์และเดินไต่เชือก กระผมฝึกยิมนาสติกเพื่อเพิ่มความสามารถ และไม่นานมานี้ก็ไปเป็นพนักงานดับเพลิงในกรุงปารีส เคยผจญเพลิงใหญ่ๆ แต่เมื่อ 5 ปีที่แล้วกระผมเดินทางออกจากฝรั่งเศสเพราะอยากไปอาศัยอยู่กับครอบครัว จึงมาเป็นคนรับใช้ในอังกฤษ ตอนที่ว่างงานกระผมได้ทราบมาว่าคุณท่านฟิลเลียส ฟ็อกก์ เป็นสุภาพบุรุษผู้ตรงเวลาและมักอยู่ติดบ้าน กระผมจึงมาที่บ้านของท่านด้วยความหวังที่จะใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายสงบดังชื่อ”

“พาสปาร์ตูดต์ เหมาะดีแล้ว” สุภาพบุรุษตอบ “มีใครแนะนำนายมาให้ ฉันได้ยินมาว่านายทำงานดี แล้วนายรู้เงื่อนไขการทำงานหรือยัง”

“ขอรับ กระผม”

“ดี ตอนนี้อยู่ที่โม่งแล้ว”

“11.22 น. ขอรับ” พาสปาร์ตูดต์ตอบ พลังดูนาฬิกาเงินเรือนโตที่อยู่นิเฮอร์

“นาฬิกาของนายเดินช้า” คุณฟ็อกก์ทัก

“ขออภัยด้วยขอรับท่าน แต่ไม่น่าจะเป็นเช่นนั้นแน่”

“นาฬิกาของนายช้าไป 4 นาที แต่ไม่ได้สลักสำคัญอะไรหรอก จากนั้นไปให้นายปรับเวลาเป็น 11.26 น. วันที่ 2 ตุลาคม ค.ศ.1872 เป็นต้นไป

นายทำงานให้กับฉัน”

ฟิลเลียส พ็อกก์ ลูกขึ้นยืน ถือหมวกไว้ในมือซ้ายแล้วสวมที่ศีรษะ จากนั้นก็เดินจากไปโดยไม่กล่าวคำใดอีก

พาสปาร์ตูดได้ยินเสียงปิดประตูลงเป็นครั้งแรก เจ้านายเขากำลังจะออกจากบ้านไป และได้ยินเสียงปิดประตูเป็นครั้งที่สองจากเจมส์ ฟอर्सเตอร์คนรับใช้ที่เฟิงพลตระวาง พาสปาร์ตูดอยู่เพียงลำพังในบ้านตรงถนนชาวิลล์โรว์

2 พาสปอร์ต ได้เจอกับเจ้านายในฝัน

“
หุ่นขี้ผึ้งของมาตามทุสโซส์ยังคล้ายกับจะพูดได้มากกว่าตัวเจ้านายคน
ใหม่ของเราเสียอีก” พาสปอร์ตบอกกับตัวเอง

และถึงแม้ว่าจะเป็นการพบกันเพียงสั้นๆ พาสปอร์ตก็ยังสังเกต
ว่าที่เจ้านายอย่างถี้ถ้วน คุณท่านฟิลเลียส ฟ็อกก์ ดูเป็นสุภาพบุรุษอายุ
ราว 40 ปี ทำทางภูมิฐาน มีสง่าราศี รูปร่างสูงโปร่ง ผมและหนวดดกสลาย
หน้าผากเนียนเรียบไร้รอยย่น ผิวสีซีด พันเรียงกันเป็นระเบียบสวยงาม
สุขุมเยือกเย็น มีดวงตาสดใส มีสายตาคมมันคง โหงวเฮ้งดีเลิศ มีบุคลิก
ของผู้ดีอังกฤษราวกับภาพที่แองเจлика คอฟฟิมันน์ จิตรกรหญิงชื่อดัง
ชาวออสเตรียเขียนขึ้นมาในท่าทางที่เหมาะสมเจาะลงตัว เมื่อดูจากชีวิต
ประจำวัน เขาทำธุระส่วนตัวได้อย่างเรียบร้อยน่าประทับใจและสมดุลมาก
ราวกับเป็นมาตรวัดที่ทำจากฝีมือช่างเอกอู่ แท้จริงแล้วเขาคือเพชรแท้ใน
ความเที่ยงตรงแม่นยำ เห็นได้จากบุคลิกที่สงบ แขนขาไม่แก้งก้างเกะกะ
เหมือนสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ที่ชอบแสดงอารมณ์ความรู้สึกออกมาให้เห็น

นอกจากนี้ เอสไควร์ฟิลเลียส ฟ็อกก์ ยังมีความสามารถในการ
คำนวณได้อย่างแม่นยำ เขาไม่เคยมีท่าที่รีบเร่ง แต่มีความพร้อมเสมอ

สงวนกริยา ไม่เสียเวลาเดินทางแบบเปะปะเรื่อยเปื่อยแต่จะเลือกเส้นทางที่สั้นที่สุด มีสมาธิจดจ่อ ไม่ออกท่าออกทางฟุ้ง และไม่เดินทางลัด ดูเหมือนเขาจะไม่มีอารมณ์มุกมุกกุ่มใจอะไรเลย เป็นคนที่ไม่เร่งรีบเรียกได้ว่าคงจะถึงขั้นที่สุดในโลกเลยก็ว่าได้ ตรงเวลาเสมอ

อย่างไรเสีย หากจะทำความเข้าใจถึงเหตุผลที่เขาอยู่คนเดียวโดดๆ โดยไม่มีความสัมพันธ์ทางสังคมอื่นใด นั้นเป็นเพราะเขาเลือกที่จะเป็นเช่นนั้นเอง

ส่วนพาสปอร์ตหรือนายจีน เป็นชาวกรุงปารีสโดยกำเนิด เคยทำงานเป็นคนรับใช้ในกลุ่มลอนดอนมานาน 5 ปี เขามองหาเจ้านายที่เขาจะยอมอุทิศตนเพื่อรับใช้ถวายหัวอย่างยิ่งยวดตั้งแต่ตอนนั้นพาสปอร์ตไม่ใช่คนรับใช้ประเภทหัวหมอหรือพยายามจะทำที่เจ้าเล่ห์และจองหองตรงกันข้ามกันเลย เขาเป็นคนจิตใจดีและเป็นมิตรใฝ่ปากบาง เป็นคนใจเมตตาและชอบช่วยเหลือ มีดวงตาสีฟ้า ใบหน้าอวบอ้อมผิวพรรณสดใสและมีแก้ม ออกผายไหล่ผึ่ง เอวหนา มีกล้ามเนื้ออันแข็งแรงและทรงพลังที่เกิดจากการฝึกฝนออกกำลังกายสมัยยังเป็นเด็ก มีผมสีน้ำตาลซึ่งหิวเพียงสามครั้งก็เรียบร้อย

คนที่มีความคลั่งตรงกันข้ามกันกับเอสไควร์ฟิลเลียส ฟ็อกก์ ก็คงจะเป็นพาสปอร์ตผู้เป็นบ่าว เขาจะสามารถทำงานตรงเวลาตามที่เจ้านายต้องการได้หรือไม่ มีเพียงเวลาเท่านั้นที่จะพิสูจน์ หลังจากที่เคยเดินทางผจญภัยในวัยเด็ก เขาต้องการใช้ชีวิตอย่างสงบ พอได้ยินผู้คนพูดถึงชายชาวอังกฤษผู้เย็นชาและมีระเบียบ เขาจึงเดินทางมายังอังกฤษเพื่อเสี่ยงโชค ซึ่งก็ไม่ได้เข้าข้างเขาเลย เขาไม่อาจตั้งรกรากอยู่ยาวในที่ทำงานใดเขาเที่ยวรับใช้มาถึง 10 ครอบครัวต่างๆ กัน เจอแต่ผู้คนอารมณ์ร้ายและเดาใจยาก กระตือรือร้นอยากออกนอกประเทศไปสำรวจดินแดนอื่น ล้วนแต่เป็นสิ่งที่ไม่ถูกใจพาสปอร์ตเอาเสียเลย เจ้านายคนล่าสุดผู้เป็นลอร์ดลองเฟอรัผู้เป็นสมาชิกสภาผู้แทน มักจะไปค้างโรงแรมจิ้งหรีดสักแห่งตรงถนนเฮย์มาเกิดในลอนดอนที่ขึ้นชื่อเรื่องสาว ๆ ยามราตรี รุ่งขึ้นก็ถูกตำรวจ

หิวปีกลงมาส่งที่บ้าน ชายหนุ่มอยากเจอเจ้านายที่เขารู้สึกเคารพและได้คอยรับใช้ท่านด้วยใจจริง ผู้ที่ไม่ไปเที่ยวเตร่ค้างแรมนอกบ้าน แต่ก็ยังไม่เจอที่ถูกใจเลยสักคน เพิ่งจะได้มาพบกับคุณท่านฟิลเลียส ฟ็อกก์ ผู้ซึ่งกำลังหาคนรับใช้ใหม่ เขาสอบถามเรื่องสภาพบุรุษท่านนี้จึงได้รู้ว่าชีวิตประจำวันของเขามีระเบียบเรียบร้อย ไม่ออกไปเที่ยวเตร่ในยามค่ำคืน ไม่เคยออกเดินทางไปที่ไหนเลยสักวัน จึงรู้สึกว่าเขาเหมาะดีกับเขา พาสปาร์ตูดจึงไปที่บ้านและได้รับการว่าจ้างดังที่กล่าวไปแล้ว

เวลา 11.30 น. พาสปาร์ตูดพบว่าตัวเองอยู่ในบ้านบนถนนชาวิลส์ โรว์เพียงลำพัง เขาเดินสำรวจไปรอบๆ บ้านตั้งแต่ห้องใต้ดินขึ้นไปจนถึงห้องใต้หลังคา พบว่าบ้านหลังนั้นสะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อยมาก ถูกใจคนรับใช้ทั้งหลาย เขาชอบมาก สำหรับเขาแล้วเหมือนการได้อาศัยอยู่ข้างในกระดองเต่าที่แสนปลอดภัย แต่เป็นเต่าที่มีแสงสว่างและความอบอุ่น มีเชื้อเพลิงตระเตรียมไว้ เพื่อที่จะเอาไว้ใช้ให้ความร้อนและแสงสว่าง พาสปาร์ตูดพบว่าห้องนอนชั้นสองนั้นเป็นห้องนอนของเขา ทำให้เขาพึงใจมาก มีกระดิ่งไฟฟ้าและลำโพงที่ทำให้สื่อสารกันได้ง่าย บนหิ้งมีนาฬิกาไฟฟ้าที่เวลาตรงกับนาฬิกาในห้องนอนของเอสไควร์ฟิลเลียส ฟ็อกก์ นาฬิกาทั้งสองเรือนนั้นเดินตรงกันไม่คลาดแม้แต่เสี้ยววินาที “ที่นี่ช่างเหมาะกับเราดีเสียจริง” พาสปาร์ตูดบอกตัวเอง

เขาสังเกตว่าห้องนอนนั้นมีกระดาดชั้นหนึ่งวางไว้บนนาฬิกาเขียนบอกถึงรายละเอียดงานที่จะต้องทำในแต่ละวัน ตั้งแต่ 08.00 น. ซึ่งเป็นเวลาที่คุณท่านฟิลเลียส ฟ็อกก์ จะตื่นนอน จนถึงเวลา 11.30 น. ที่เขาจะต้องออกจากบ้านไปเพื่อทานอาหารกลางวันที่สมาคม มีรายละเอียดงานต่างๆ เช่น เรื่องชา ขนมปัง จะต้องเสิร์ฟตอน 08.23 น. น้ำสำหรับโกนหนวดตอน 09.37 น. แต่งผมให้เจ้านายตอน 09.40 น. หลังจาก 11.30 น. เป็นต้นไป จนถึงเที่ยงคืนก็จะเป็นเวลาว่าง ซึ่งเวลาสุดท้ายนั้นจะเป็นเวลาที่สภาพบุรุษกลับมาอนที่บ้าน ทุกสิ่งทุกอย่างถูกจัดลงไปในกระดาด พาสปาร์ตูดรู้สึกยินดีในตารางเวลางานจึงจำทุกรายละเอียดเอาไว้ในสมอง

ตู้เสื้อผ้าของคุณท่านฟ็อกก็ถูกออกแบบการใช้งานอย่าง พิถีพิถัน ทางเก่งทุกตัว เสื้อตัวนอกและเสื้อตัวในจะถูกบันทึกลงสมุดจดงาน แสดงรายละเอียดรายการวันเดือนปีของเสื้อที่นำมาสวมหมุนเวียน เช่นเดียวกันกับรองเท้า พุดอีกอย่างหนึ่งก็คือบ้านตรงถนนชาวิลล์โรว์แห่ง ที่เซอร์แดนผู้ยิ่งใหญ่ไว้ระเบียบเคยพำนักรู้อยู่ได้ถูกจัดใหม่เสียเรียบร้อย แสดงความภูมิฐานมีระดับ บ้านของคุณท่านฟ็อกก็ไม่มีหนังสือหรือห้องสมุด เนื่องจากที่คลับมีห้องสมุดรวบรวมหนังสือวรรณกรรม และหนังสือเกี่ยวกับกฎหมายและการเมืองเอาไว้แล้ว ส่วนในห้องนอนมีตู้ไม้รับขนาด เล็กที่สร้างมาทั้งไฟไหม้และขโมยจัตแะ บ้านหลังนี้ปราศจากอาวุธปืน ไม่ว่าจะเป็นปืนล่าสัตว์หรืออาวุธสงคราม ทุกสิ่งล้วนบ่งบอกถึงความสงบ สันติ

หลังจากสำรวจรายละเอียดของบ้านทุกสิ่งอัน พาสปาร์ตูดก็ถึง กับยิ้มกริ่มด้วยความยินดี หน้าอูมๆ ของเขาเปล่งรัศมีความสุขใจ “ที่นี่ ช่างเหมาะกับเราเสียกระไร เรากับเจ้านายคงไปด้วยกันได้ดีเยี่ยมเป็นแน่ ชายผู้รักบ้าน ทำงานตามเวลา ชอบแบบนี้เสียจริงๆ!”

ไอส์เคอร์ฟิลเลียส ฟ็อกก์ ออกจากบ้านที่ถนนชาวิลส์โรว์ 11.30 น. หลังจากที่ได้กินข้าวเช้า 575 ครั้ง และข้าวเที่ยงอีก 576 ครั้ง เขาก็มาถึงสมาคม ดึกใหญ่ซึ่งมีชื่อว่า พอลล์มอลล์ มีมูลค่าการก่อสร้างไม่น้อยกว่า 3 ล้านปอนด์อังกฤษ

ฟิลเลียส ฟ็อกก์ ตรงเข้าไปยังห้องรับประทานอาหารซึ่งมีหน้าต่าง 9 บานเปิดออกสู่วิวสวนสวย มีต้นไม้ที่กำลังเปลี่ยนสีใบเป็นน้ำตาลแดง รับประทานไม้ร่วง เขานั่งลงที่โต๊ะประจำ บนโต๊ะจัดวางเครื่องใช้เรียบร้อยแล้ว มื้อกลางวันของเขามีอาหารเรียกน้ำย่อยตามมาด้วยปลาสดที่จัดมากับซอสรีดดิ้ง ซอสซึ่งมีสีดำ เป็นที่นิยมในยุควิกตอเรีย มีสติกเนื้อสีแดงเสิร์ฟมากับรีดดิ้งซอสให้ดูบาร์บ พายกุสเบอร์รี่ และชีสเชสเชียร์ ทุกจานจะมีชาช่วยล้างคอ ที่ครัวของคลับจะเต็มไปด้วยอาหารอันหลากหลายให้เลือกรับประทาน

พอถึงเวลา 12.47 น. คุณผู้ชายเดินไปที่ห้องรับรองซึ่งเป็นห้องใหญ่ตกแต่งอย่างสวยงาม มีภาพวาดซึ่งประดับไปด้วยกรอบรูปหรูหรา

คนรับใช้ส่งหนังสือพิมพ์*เดอะไทมส์* ให้ฟิลเลียส ฟ็อกก์ หยิบมาคลี่ออกด้วยความชำนาญ แสดงให้เห็นถึงความนุ่มนวลที่มีต่อการเปิดหนังสือ เขาอ่านหนังสือพิมพ์ไปจนถึงเวลา 15.45 น. ตามด้วยหนังสือพิมพ์ที่ชื่อ *สแตนดาร์ด* ซึ่งใช้เวลาไปจนถึงอาหารเย็น อาหารมื้อนี้ก็เสิร์ฟในแบบเดียวกันกับอาหารมื้อกลางวันเพียงแต่เพิ่ม “ซอสโรยลบริติช” ตอน 17.40 น. ชายหนุ่มกลับเข้ามายังห้องรับรอง นั่งอ่านหนังสือพิมพ์*มอร์นิงโครนิเคิล*

ครึ่งชั่วโมงถัดมา สมาชิกของสมาคมก็เข้ามาผิงไฟใกล้กับเตาผิง ถ่านหินปะทุระอุ ผู้คนที่มานั้นเป็นเพื่อนของฟิลเลียส ฟ็อกก์ ที่เล่นไพ่วิสต์ด้วยกันประจำ อย่างเช่น แอนดรูว์ สจ๊วต ซึ่งเป็นวิศวกร จอห์น ชัลลิวาน และแซมมวล ฟอลเลนติน สองคนนี้เป็นนายธนาคาร โทมัส ฟลานแกน เป็นเจ้าของโรงเบียร์ กูติเยร์ รัลฟ คนนี้เป็นหนึ่งในผู้บริหารระดับสูงของธนาคารแห่งอังกฤษ ทุกคนที่เอย่นามมานี้ร่ำรวยราศีจับ เพราะสมาชิกคลับทุกคนล้วนแต่เป็นเจ้าของกิจการและธนาคารใหญ่ๆ

“รัลฟ” โทมัส ฟลานแกนโพล่งขึ้นมา “ข่าวเรื่องปล้นธนาคาร คืบหน้ายังไงบ้าง”

“ก็” แอนดรูว์ สจ๊วตตอบ “ธนาคารคงจะไม่ได้เงินคืนหรอกนะ”

“ตรงกันข้ามเลยทีเดียว” กูติเยร์ รัลฟเอ่ย “คงจับมือใครดมได้บ้างแหละน่า สงสัยว่าจะต้องพึ่งตำรวจช่วยสืบสวน นายตำรวจฝีมือดีที่รู้เรื่องเกี่ยวกับธุรกิจถูกส่งไปสืบข่าวที่อเมริกาและยุโรป ไปยังทุกท่าเรือและทุกด่านเข้าเมือง เชื่อว่าคนร้ายคงไม่รอดเงื้อมมือตำรวจเป็นแน่”

“แสดงว่านายรัฐวาละเอียดของคนร้ายอยู่ในมือใช่ไหม” แอนดรูว์ สจ๊วตถาม

“ในทีแรกเขาก็ไม่ใช่ขโมยขโจรอะไรหรอก” กูติเยร์ รัลฟตอบด้วยสีหน้าเคร่งเครียด

“อะไรกัน นี่นายไม่เรียกคนที่ฉวยเอาเงิน 5,000 ปอนด์อังกฤษว่าเป็นขโมยหรือหรือ”